

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
חמש עשרה נשים - פטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום, עד סוף העולם ואלו הן:													ב. מ
בתו, ובת בתו, ובת בנו													ב. ב
בת אשתו, ובת בנה, ובת בתה													ב. ב
חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו													ב. ב
אחותו מאמו, ואחות אמו, ואחות אשתו, ואשת אחיו מאמו, ואשת אחיו שלא היה בעולמו, וכלתו													ב. ב
הרי אלו פטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום, עד סוף העולם.													ב. ב
וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילונית - צרותיהן מותרות ואי אתה יכול לומר בחמותו ובאם חמותו ובאם חמיו שנמצאו אילונית או שמיאנו.													ב. ב
כיצד פטרות צרותיהן? היתה בתו, או אחת מכל העריות האלו נשואות לאחיו, ולו אשה אחרת, ומת - כשם שבתו פטורה, כך צרתה פטורה													ב. ב
הלכה צרת בתו ונשאת לאחיו השני, ולו אשה אחרת, ומת - כשם שצרת בתו פטורה, כך צרת צרתה פטורה, אפילו הן מאה.													ב. ב
כיצד אם מתו - צרותיהן מותרות? היתה בתו, או אחת מכל העריות האלו נשואות לאחיו, ולו אשה אחרת, מתה בתו או נתגרשה ואח"כ מת אחיו - צרתה מותרת.													ב. ב
וכל היכולה למאן ולא מיאנה - צרתה חולצת ולא מתייבמת.													ב. ב
מכדי כולהו מאחות אשה ילפינן, ליתני אחות אשה ברישא													ב. ג
וכ"ת, תנא חומרי חומרי נקט, ור"ש היא													ב. ג
שריפה חמורה	דאמר: [רבי שמעון]												ב. ג
אי הכי, ליתני חמותו ברישא, דעיקר שריפה בחמותו כתיבא													ב. ג
ועוד, בתר חמותו ליתני כלתו, דבתר שריפה - סקילה חמורה													ב. ג
אלא, בתו כיון דאתיא מדרשא - חביבא ליה.													ב. ג
כולהו נמי מדרשא אתו													ב. ג
נהי דלענין ייבום אתיין מדרשא, עיקר איסורייהו בהדיא כתיב בהו, בתו עיקר איסורא מדרשא													ב. ג
אתיא (ויקרא י"ח) הנה (ויקרא י"ח) הנה, אתיא (ויקרא י"ח) זמה (ויקרא כ') זמה.	דאמר רבא, אמר לי רב יצחק בר אבדימי:												ב. ג
השתא דאמרת: כל מלתא דאתיא מדרשא חביבא ליה, ליתני לאחות אשה לבסוף													ב. ג
אידי דאירי באיסור אחוותא, תנא אחות אשתו.													ב. ג
וליתנייא להאי בבא לבסוף													ב. ג
אלא, תנא קורבי קורבי נקט, תנא בתו ובת בתו ובת בנו דקורבי עצמו, ואידי דתנא שלשה דורות למטה דידיה - תנא שלשה דורות למטה דידה, ותנא אחותו ואחות אמו דקורבי עצמו, ואידי דאירי באיסור אחוה - תנא אחות אשתו													ב. ג
ובדין הוא דליקדמה לכלתו מקמי אשת אחיו שלא היה בעולמו, דלא משום קורבא הוא דאסירא, אלא אידי דאירי באיסור אחוה - תנא אשת אחיו שלא היה בעולמו, והדר תנא כלתו.													ב. ג
ומאי איריא דתנא פטרות? ליתני אוסרות													ב. ג
אי תנא אוסרות, הוה אמינא אסור לייבם, אבל מיחליץ חלצה, קמ"ל.													ב. ג
וליתני אסורה לחלוץ													ב. ג
מאי קעביד?													ב. ג
אלמה לא? אם אתה אומר חולצת - מתייבמת													ב. ג

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיון דבמקום מצוה הוא דאסירה צרה, ושלא במקום מצוה שריא, משום הכי תני פוטרות.												!	◇
ומאי איריא דתני מן החליצה ומן הייבום? ליתני מן הייבום לחודיה												!	◇
אי תנא מן הייבום, הוה אמניא מיהלץ חלצה, יבומי לא מייבמה, קמ"ל: כל העולה לייבום - עולה לחליצה, וכל שאינו עולה לייבום - אינו עולה לחליצה.												!	◇
וליתני מן הייבום ומן החליצה, א"נ מן החליצה לחודה												!	◇
אבא שאול היא												!	
מצות חליצה קודמת למצות ייבום.	דאמר: [אבא שאול]											!	◇
מנינא דרישא למעוטי מאי, ומנינא דסיפא למעוטי מאי?												!	◇
למעוטי דרב ודרב אסי.												!	◇
לרב ולרב אסי למעוטי מאי?												!	◇
אי סבירא להו דהדדי - חדא למעוטי צרת ממאנת, וחדא למעוטי צרת מחזיר גרושתו, ואי לא סבירא להו דהדדי - חדא למעוטי דחבריה, וחדא למעוטי או צרת ממאנת או צרת מחזיר גרושתו.												!	◇
לרב ולרב אסי, ליתנינהן												!	◇
לפי שאינה בצרת צרה.												!	◇
מנה"מ?												!	◇
(ויקרא י"ח) אשה אל אחותה לא תקח לצרור לגלות ערותה עליה בחייה - עליה מה ת"ל? לפי שנאמר: (דברים כ"ה) יבמה יבא עליה, שומע אני אפי' באחת מכל עריות האמורות בתורה הכתוב מדבר, נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה, מה להלן במקום מצוה, אף כאן במקום מצוה, ואמר רחמנא: לא תקח. ואין לי אלא היא, צרתה מניין?	דת"ר:											!	◇
ואין לי אלא היא, צרתה מניין?												!	◇
ת"ל: לצרור.												!	◇
ואין לי אלא צרתה, צרת צרתה מניין?												!	◇
ת"ל: לצרור, ולא לצור.												!	◇
ואין לי אלא אחות אשה, שאר עריות מניין?												!	◇
אמרת: מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - ואסורה ליבם, אף כל שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת - אסורה ליבם.												!	◇
ואין לי אלא הן, צרותיהן מניין?												!	◇
אמרת: מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואסורה ליבם - וצרתה אסורה, אף כל שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואסורה ליבם - צרתה אסורה.												!	◇
חמש עשרה נשים - פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום, עד סוף העולם.	מכאן אמרו חכמים:											!	◇
יכול שאני מרבה אף שש עריות חמורות מאלו, שיהו צרותיהם אסורות?												!	◇
אמרת: מה אחות אשתו מיוחדת שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואפשר לינשא לאחים ואסורה ליבם - וצרתה אסורה, אף כל שהיא ערוה, וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת, ואפשר לינשא לאחים ואסורה ליבם - צרתה אסורה, יצאו שש עריות חמורות מאלו, הואיל דאי אפשר לינשא לאחים - צרותיהן מותרות, שאין צרה אלא מאח.												!	◇
אזהרה שמענו, עונש מניין?												!	◇
אמר קרא: (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות וגו'.												!	◇
טעמא דכתב רחמנא עליה, הא לאו הכי, ה"א אחות אשה מייבמת, מאי טעמא? דאמרינן: אתי עשה ודחי לא תעשה.												!	◇
אימר דאמרינן אתי עשה ודחי לא תעשה - לא תעשה גרידא, לא תעשה שיש בו כרת מי דחי?												!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ותו, לא תעשה גרידא מנלן דדחי?												◇	ג
דכתיב: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז, גדילים תעשה לך												◇	ד
סמוכים מן התורה מניין? שנאמר: (תהלים ק"א) סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר	ואמר רבי אלעזר:											◇	ד
מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחזן, שאין חוסמין אותה? שנאמר: (דברים כ"ה) לא תחוסם שור בדישו, וסמך ליה: כי ישבו אחים יחדיו	ואמר רב ששת אמר ר' אלעזר משום רבי אלעזר בן עזריה:											◇	ד
אפילו למאן דלא דריש סמוכים בעלמא, במשנה תורה דריש, דהא ר' יהודה בעלמא לא דריש, ובמשנה תורה דריש.	ואמר רב יוסף:											◇	ד
ובעלמא מנלן דלא דריש?												^	ד
נאמר: (שמות כ"ב) מכשפה לא תחיה, ונאמר: כל שוכב עם בהמה מות יומת, סמכו ענין לו, מה שוכב עם בהמה בסקילה, אף מכשפה בסקילה	דתניא: בן עזאי:											◇	ד
וכי מפני שסמכו ענין לו, נוציא זה לסקילה? אלא, אוב וידעוני בכלל מכשפים היו, ולמה יצאו? להקיש להם, ולומר לך: מה אוב וידעוני בסקילה, אף מכשפה בסקילה.	א"ל ר' יהודה:											◇	ד
ובמשנה תורה מנלן דדריש?												^	ד
נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו, אנוסת בנו ומפותת בנו	דתנן: [ת"ק]											◇	ד
אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו	רבי יהודה:											◇	ד
מ"ט דרבי יהודה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה.	ואמר רב גידל אמר רב:											◇	ד
וממאי דבאנוסה כתיב?												◇	ד
מעלויה דקרא, דכתיב: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, וסמך ליה: לא יקח איש וגו'.												◇	ד
ורבנן?												◇	ד
אי הוה סמך ליה - כדקאמרת, השתא דלא סמך ליה, בשומרת יבם הכתוב מדבר, ולעבור עליו בשני לאוין.	[רבנן]											◇	ד
ובמשנה תורה מאי טעמא דדריש?												◇	ד
איבעית אימא: משום דמוכח, ואיבעית אימא: משום דמופני.												◇	ד
איבעית אימא משום דמוכח, דאם כן, לכתביה רחמנא גבי עריות												◇	ד
ואיבעית אימא משום דמופני, דאם כן, לכתוב רחמנא לא יקח איש את אשת אביו, לא יגלה כנף אביו למה ליה? ש"מ לאפנויי.												◇	ד
וגבי ציצית נמי, איבעית אימא: משום דמוכח, ואיבעית אימא: משום דמופנה.												◇	ד
איבעית אימא משום דמוכח, דא"כ, לכתביה רחמנא גבי פרשת ציצית, למאי הלכתא כתביה הכא?												◇	ד
ואיבעית אימא משום דמופנה, מכדי כתב: (ויקרא י"ט) ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך, לא תלבש שעטנז ל"ל? ש"מ לאפנויי.												◇	ד
הני מצרך צריכי, דאי כתב רחמנא לא יעלה עליך, הוה אמינא כל דרך העלאה אסר רחמנא, ואפילו מוכרי כסות, כתב רחמנא לא תלבש שעטנז, דומיא דלבישה דאית ביה הנאה ואי כתב רחמנא לא תלבש, ה"א דוקא לבישה דנפיש הנייתה, אבל העלאה לא, כתב רחמנא לא יעלה עליך												◇	ד
א"כ, לכתוב רחמנא לא תלבש שעטנז, צמר ופשתים למה ליה?												◇	ד
מכדי כתב ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך												◇	ד
הואיל ונאמרו בתורה סתם בגדים, ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים, אף כל צמר ופשתים	ותנא דבי רבי ישמעאל:											◇	ד
צמר ופשתים דכתב רחמנא ל"ל? ש"מ לאפנויי.												◇	ד

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואכתי איצטריך, סד"א העלאה היא דלא נפיש הנאתה, אבל לבישה דנפיש הנייתה - כל תרי מיני אסר רחמנא, כתב רחמנא צמר ופשתים												⚡	◇
א"כ, לשתוק קרא מיניה, ותיתי שעטנז שעטנז מהעלאה.												!	◇
ותנא דבי ר' ישמעאל, טעמא דכתב רחמנא צמר ופשתים, הא לאו הכי, כלאים בציצית ה"א דאסר רחמנא, והכתוב: (במדבר ט"ו) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם,												⚡	◇
כל בגדים צמר ופשתים הם	ותנא דבי רבי ישמעאל:											⚡	■
ואמר רחמנא: עביד ליה תכלת, ותכלת עמרא הוא												⚡	
וממאי דתכלת עמרא הוא?												⚡	
מדשש - כיתנא, תכלת - עמרא הוא												!	
איצטריך, סד"א כדרבא												!	◇
כתיב הכנף - מין כנף, וכתיב צמר ופשתים, הא כיצד? צמר ופשתים - פוטרין בין במינן בין שלא במינן, שאר מינן, במינן - פוטרין, שלא במינן - אין פוטרין.	דרבא רמי:											!	◇
והא תנא דבי רבי ישמעאל לית ליה דרבא												⚡	◇
איצטריך, סד"א כי דיוקא דרבא, הכנף - מין כנף, וה"ק רחמנא: עביד ליה צמר לצמר ופשתים לפשתים, וכי עבידת צמר לצמר - צבעיה, אבל צמר לפשתים ופשתים לצמר לא, כתב רחמנא צמר ופשתים, דאפילו צמר לפשתים ופשתים לצמר.												!	◇
תינח לתנא דבי ר' ישמעאל, לרבנן מנא להו?												⚡	
נפקא להו מראשו	[רבנן]											!	◇
(ויקרא י"ד) ראשו - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: (ויקרא י"ט) לא תקיפו (את) פאת ראשכם, שומע אני אף מצורע כן, תלמוד לומר: ראשו	דתניא:											!	◇
הקפת כל הראש שמה הקפה.	וקא סבר האי תנא:											!	■
איכא למיפרך: מה ללאו דהקפה שכן לאו שאין שוה בכל												⚡	◇
אלא, אתיא מזקנו												!	◇
(ויקרא י"ד) זקנו - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: (ויקרא כ"א) ופאת זקנם לא יגלחו, שומע אני אף כהן מצורע כן, ת"ל זקנו	דתניא:											!	■
ואם אינו ענין ללאו שאין שוה בכל, תנהו ענין ללאו השוה בכל.												!	
ואכתי איצטריך, סד"א שאני כהנים, הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות, אפילו לאו שאין שוה בכל לא דחי, קמ"ל דדחי												⚡	◇
אלא, אתיא מראשו דהך תנא												!	◇
ראשו - מה ת"ל? לפי שנאמר: (במדבר ו') תער לא יעבור על ראשו, שומע אני אף מצורע ונזיר כן, ת"ל: ראשו.	דתניא:											!	■
איכא למיפרך: מה לנזיר מצורע שכן ישנו בשאלה												⚡	◇
דאי לא תימא הכי, הא דקימא לן דאין עשה דוחה לא תעשה ועשה, ליגמר מנזיר אלא מנזיר מ"ט לא גמרינן? דאיכא למיפרך: שכן ישנו בשאלה, ה"נ איכא למיפרך: שכן ישנו בשאלה												■	
אלא, לעולם מקרא קמא												!	◇
אם כן, לימא קרא ציצית תעשה לך, גדילים למה לי? ש"מ לאפנויי												!	◇
האי לשיעורא הוא דאתא: גדיל - שנים, גדילים - ארבעה, עשה גדיל ופותלהו מתוכן												⚡	◇
א"כ, לימא קרא לא תלבש שעטנז צמר ופשתים, יחדו ל"ל? ש"מ לאפנויי												!	◇
ואכתי מיבעי ליה: לתוכף שתי תכיפות - חיבור, ותכיפה אחת - אינו חיבור												⚡	◇

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מקרא-key:

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ			
א"כ, לכתוב רחמנא לא תלבש צמר ופשתים יחדו, שעטנו ל"ל? ש"מ לאפנויי.											!	◇	ה:	
ואכתי מיבעי ליה: עד שיהא שוע טווי ונון											ז	◇	ה:	
אלא, כולה משעטנו נפקא.											!	◇	ה:	
אשכחן דאתי עשה ודחי לא תעשה גרידא, לא - תעשה שיש בו כרת היכא אשכחן דדחי דאיצטריך עליה למיסרה?												ז	◇	ה:
וכי תימא, נילף ממילה												!	◇	ה:
מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות												ז	◇	ה:
מפסח.												!	◇	ה:
מה לפסח שכן כרת												ז	◇	ה:
מתמיד.												!	◇	ה:
מה לתמיד שכן תדיך												ז	◇	ה:
מחדא לא אתיא תיתי מתרתי.												!	◇	ה:
מהי תיתי?												^	◇	ה:
ממילה ופסח												!	◇	ה:
שכן כרת												ז	◇	ה:
מפסח ותמיד												!	◇	ה:
שכן צורך גבוה												ז	◇	ה:
ממילה ותמיד												!	◇	ה:
שכן ישנו לפני הדבור												ז	◇	ה:
עולה שהקריבו ישראל במדבר - עולת תמיד הוה	ואליבא דמ"ד: ■											ז	◇	ה:
ומכולהו נמי												!	◇	ה:
שכן ישנו לפני הדבור												ז	◇	ה:
אלא איצטריך, סד"א תיתי מכבוד אב ואם												!	◇	ה:
יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת? ת"ל: (ויקרא י"ט) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, כולכם חייבין בכבודי	דתניא:											!	◇	ה:
מאי לאו דאמר ליה שחוט לי בשל לי, וטעמא דכתב רחמנא את שבתותי תשמורו, הא לאו הכי - דחי												!	◇	ה:
לא, לאו דמחמר.												ז	◇	ה:
ואפי' הכי לא דחי? אלא דקיימא לן דאתי עשה ודחי לא תעשה, ליגמר מהכא דלא לידחי												ז	◇	ו.
וכ"ת, שאני לאוי דשבת דחמירי												!	◇	ו.
והא תנא בעלמא קאי ולא קפריך												ז	◇	ו.
יכול אמר לו אביו היטמא, או שאמר לו אל תחזיר, יכול ישמע לו? ת"ל: (ויקרא י"ט) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, כולכם חייבין בכבודי	דתניא: ■											ז	◇	ו.
אלא, משום דאיכא למיפרך: מה להנך שכן הכשר מצוה												ז	◇	ו.
אלא, סד"א תיתי מבנין בית המקדש												!	◇	ו.
יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת? ת"ל: (ויקרא י"ט) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, כולכם חייבין בכבודי	דתניא:											!	◇	ו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי לאו בכונה וסותר, וטעמא דכתב רחמנא את שבתותי תשמורו, הא לאו הכי - דח?												!	⚡
לא, לאו דמחמר.													⚡
ואפילו הכי לא דחי? ואלא דקיימא לן דאתי עשה ודחי ל"ת, ליגמר מהכא דלא דח?													⚡
וכ"ת, שאני לאוי דשבת דחמירי													!
והא תנא בעלמא קאי ולא קא פריך													⚡
יכול אמר לו אביו היטמא, או שאמר לו אל תחזור, יכול ישמע לו? תלמוד לומר: איש אמו ואביו תיראו וגו', כולכם חייבים בכבוד?	דתניא:												⚡
אלא, משום דאיכא למיפרך: מה להנך שכן הכשר מצוה?													⚡
הכשר מצוה, תיפוק לי מהתם													⚡
אין הכי נמי													!
ואת שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו למה לי?													^
מיבעי ליה לכדתניא:													!
יכול יתיירא אדם ממקדש? תלמוד לומר: את שבתותי תשמורו ואת מקדשי תיראו, נאמרה שמירה בשבת ונאמרה מורא במקדש, מה שמירה האמורה בשבת - לא משבת אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש - לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על המקדש.	[תניא]												!
ואי זו היא מורא מקדש?													^
לא יכנס אדם בהר הבית במקלו, במנעלו, בפונדתו, ובאבק שעל גבי רגליו, ולא יעשנו קפנדריא, ורקיקה מק"ו													!
ואין לי אלא בזמן שבהמ"ק קיים, בזמן שאין בהמ"ק קיים מנין?													^
ת"ל: (ויקרא י"ט) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, מה שמירה האמורה בשבת לעולם, אף מורא האמורה במקדש לעולם.													!
אלא, סד"א תיתי מהבערה													!
(שמות ל"ה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם - מה ת"ל?	דתנא דבי רבי ישמעאל:												!
מה ת"ל? אי לרבי יוסי - לאו, אי לר' נתן - לחלק													⚡
הבערה ללאו יצתה, דברי ר' יוסי	דתניא: [רבי יוסי]												⚡
לחלק	רבי נתן:												⚡
תנא, מושבות קא קשיא ליה	ואמר רבא:												!
מושבות מה ת"ל? מכדי שבת חובת הגוף היא, וחובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בח"ל, מושבות דכתב רחמנא בשבת למה לי?	[תנא]												⚡
לפי שנאמר: (דברים כ"א) וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת, שומע אני בין בחול בין בשבת, ומה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממיתת ב"ד, או אינו אלא אפילו מיתת ב"ד, ומה אני מקיים והומת? בחול ולא בשבת, או אינו אלא אפילו בשבת? ת"ל: לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ולהלן הוא אומר: (במדבר ל"ה) והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם בכל מושבותיכם מה מושבות האמורים להלן - בב"ד, אף מושבות האמורים כאן - בב"ד, ואמר רחמנא לא תבערו	משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אהד:												!
מאי לאו רבי נתן היא													!
לחלק יצתה	דאמר: [רבי נתן]												!
וטעמא דכתב רחמנא לא תבערו, הא לאו הכי - דח?													!
לא, רבי יוסי.													⚡

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ותיהוי נמי ר' יוסי, אימר דאמר רבי יוסי הבערה ללא יצתה - הבערה גרידתא, הבערה דב"ד - בישול פתילה הוא												⊖	⊖
מה לי בישול פתילה, מה לי בישול סמנין	וא"ר ששת:												⊖
האי תנא, לא משום דאתי עשה ודחי ל"ת, אלא משום דמייתי ליה מק"ו, וה"ק: מה אני מקיים מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממיתת ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחיא שבת מק"ו: ומה עבודה שהיא חמורה ודוחה שבת - רציחה דוחה אותה, שנאמר: (שמות כ"א) מעם מזבחי תקחנו למות, שבת שנדחת מפני עבודה - אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה	רב שימי בר אשי:												⊖
ומאי או אינו דקאמר?													⊖
ה"ק: קבורת מת מצוה טוביה, שדוחה את העבודה ואין דוחה את השבת													⊖
הדר אמר, קבורת מת מצוה תדחה שבת מק"ו: ומה עבודה שהיא דוחה שבת - קבורת מת מצוה דוחה אותה, מולאחותו, שבת שנדחה מפני עבודה - אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה? ת"ל: (שמות ל"ה) לא תבערו.													⊖
ולמאי דסליק אדעתיה מעיקרא דאתי עשה ודחי ל"ת, מאי או אינו דקאמר?													⊖
ה"ק: מה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממיתת ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחי שבת, דאתי עשה ודחי ל"ת													⊖
הדר אמר: אימר דאמרין דאתי עשה ודחי לא תעשה - לא תעשה גרידא, ל"ת שיש בו כרת מי שמעת ליה דדחי?													⊖
הדר אמר: אטו עשה דדוחה את ל"ת, לאו לא תעשה חמור מיניה? וקאתי עשה ודחי ליה, מה לי חומרא זוטא, ומה לי חומרא רבה? ת"ל: לא תבערו.													⊖
אלא איצטריך, ס"ד"א תיהוי האי אשת אח דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא													⊖
דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל וכו', כיצד? (ויקרא ז') והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים וטומאתו עליו, והלא שלמים בכלל קדשים היו, ולמה יצאו? להקיש אליהן, ולומר לך: מה שלמים מיוחדים קדשי מזבח, אף כל קדשי מזבח, יצאו קדשי בדק הבית	דתניא:												⊖
הכא נמי, הא אשת אח בכלל כל העריות היתה, ולמה יצתה? להקיש אליה, ולומר לך: מה אשת אח שריא, אף כל עריות נמי שריין.													⊖
מי דמי? התם כלל באיסור ופרט באיסור, הכא כלל באיסור ופרט בהיתר													⊖
הא לא דמי אלא לדבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, שאי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו לך הכתוב בפירוש													⊖
דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירנו לך הכתוב בפירוש, כיצד? (ויקרא י"ד) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן, שאין ת"ל כחטאת האשם, ומה ת"ל כחטאת האשם? לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבהן יד ובהן רגל הימנית, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח? תלמוד לומר: (ויקרא י"ד) כי כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח	דתניא:												⊖
ואי לא אהדריה קרא, ה"א למאי דנפק נפק, ולמאי דלא נפק לא נפק													⊖
ה"נ ה"א, אשת אח דאשתרא אישתראי, שאר עריות לא													⊖
אלא, ס"ד"א תיתי אחות אשה במה מצינו מאשת אח, מה אשת אח מייבמה, אף אחות אשה תתיבם.													⊖
מי דמי? התם חד איסורא, הכא תרי איסורי?													⊖
מהו דתימא הואיל ואישתרי אישתרי.													⊖
ומנא תימרא דאמרין הואיל ואישתרי אישתרי?													⊖
מצורע שחל שמיני שלו בערב הפסח, וראה קרי בו ביום וטבל, אמרו חכמים: אע"פ שאין טבול יום אחר נכנס - זה נכנס, מוטב שיבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת	דתניא:												⊖
דבר תורה אפי' עשה לית ביה, שנאמר: (דברי הימים ב' כ) ויעמוד יהושפט בקהל יהודה לפני החצר החדשה	ואמר ר' יוחנן:												⊖
מאי, חצר החדשה?													⊖

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
שחדשו בה דברים, ואמרו: טבול יום לא יכנס למחנה לוויה	רבי:	!	!										ז.
מה טעם? הואיל והותר לצרעתו הותר לקרויו.	ואמר עולא:	■	!									◊	ז.
מי דמי לדעולא? תינח היכא דנשא מת ואחר כך נשא חי, דמגו דאישתרי איסור אשת אח אישתרי נמי איסור אחות אשה, אלא נשא חי ואח"כ נשא מת, איסור אחות אשה קדים	⚡											◊	ז.
ואפ"ל נשא מת נמי, תינח היכא דנשא מת ומת ואח"כ נשא חי, דחזיא ליה דביני ביני, אלא נשא מת ולא מת ואחר כך נשא חי, לא איחזיא ליה כלל מי לא מודי עולא, שאם ראה קרי בליל שמיני, שאין מכניס ידיו לבהונות, שלא יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן?	⚡											◊	ת.
אלא, כי איצטריך עליה - היכא דנשא מת ומת ואח"כ נשא חי.	!											◊	ת.